

ikke er rimelige, og som ikke indeholder kompensationsregler, der tilgodeser den ægtefælle, der er dårligst stillet økonomisk, og det er jo sympatisk.

Der har været lidt debat om det, at alle pensioner nu er dækket af lovgivningen, således at arbejdsmarkedspension også er dækket ind af loven. Arbejdsmarkedspension skal selvfølgelig også indregnes, især hvis den ene part har været hjemmegående. Det synes jeg er en understregning af, at et ægteskab forpligter, og at det selvfølgelig også koster noget, hvis man bliver skilt.

Der har været kritik af regeringens forslag, og kritikken er gået på, at linjen hos regeringen skulle være familiefjendsk og alt for individuelt baseret, men det kan vel ikke være familievenligt, når vi taler om skilsmisser. Jeg er ikke umiddelbart enig i den kritik, der har været. Faktisk synes jeg, at det trækker i den rigtige retning, men at vi på nuværende tidspunkt ikke kan afsige klar dom over regeringen, før elementerne er blevet belyst grundigt i udvalget.

Der er også blevet sagt positive ting. De fleste ting, der er blevet sagt om det her, har været positive. Vi afventer udvalgsbehandlingen og ser frem til en grundig gennemgang. Som udgangspunkt er vi positive.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt høre hr. Martin Henriksen, om han har set forsikrings- og pensionsoversigter over, hvilke komplikationer man kan lande i, hvis man vælger kompensationsordningerne, således som lovforslaget lægger op til, hvor det faktisk er meget, meget svært for den enkelte pensionskunde at finde ud af, hvordan ens situation kommer til at være i tilfælde af en skilsmisse. For det er en meget kompliceret gennemgang i en konkret skilsmisssituation, man skal ud i, for at finde ud af, hvad ens pension bliver.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Der er ikke andet at sige, end at den problemstilling, som fru Anne Baastrup også rejser her, vil vi også gerne have belyst under udvalgsbehandlingen, og det er sådan set mit svar på det.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Per Ørum Jørgensen.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er to vigtige lovforslag, vi behandler her, ikke mindst set i lyset af, at de vedrører utrolig mange mennesker og interessegrupper. Der ligger jo efterhånden flere års forarbejde bag lovforslagene, hvilket klart illustrerer, at det er ganske kompliceret at finde den rette balance mellem de forskellige hensyn, der skal tages.

Samfundet har jo ændret sig markant, siden den gældende lovgivning trådte i kraft, og derfor er der også et klart behov for ændringer. Det stigende antal separationer og skilsmisser i det danske samfund sammenholdt med, at indtægts- og formueforholdene har ændret sig markant, gør, at det er påtrængende med en revision af lovgivningen.

I Det Konservative Folkeparti finder vi, at lovforslagene rummer den rette balance mellem dels de familiemæssige hensyn, der skal tages, dels de pensionspolitiske hensyn, der ligeledes skal tages højde for.

Kl. 14.00

Når det gælder de familiemæssige hensyn, finder vi det vigtigt, at familierne kan indrette sig frit, som de finder det mest hensigtsmæssigt, uden at skulle rette tanke imod, hvordan man pensionsmæssigt er stillet i forbindelse med f.eks. en separation eller skilsmisse, således at hvis den ene ægtefælle eksempelvis ønsker en periode på nedsat tid, så er der indbygget kompensationsmuligheder i lovforslaget. Hvis den ene ægtefælle har et hverv, der har konsekvenser for den anden ægtefælles arbejdsmæssige situation, så kan der ligeledes gives kompensation.

Samtidig tages der også højde for, at familier f.eks. af skattemæssige årsager kan vælge bestemte pensionstyper, og det kan også have konsekvens for, hvem af ægtefællerne der tegner den pågældende forsikring. I disse situationer vil den ægtefælle, der ikke er omfattet af den pågældende pensionsordning, kunne få kompensation.

Der er naturligvis også hensynet til dem, som efter et længerevarende ægteskab har ingen eller kun en beskedent pensionsordning. Der finder vi det helt på sin plads, at der kompenseres efter den såkaldte rimelighedskompensation.

I Det Konservative Folkeparti støtter vi, at man sætter en grænse på 5 års ægteskab, før det kan komme på tale, at der kan opnås kompensation. Dermed sikres en vis parallelitet med de forhold, der gør sig gældende, når det gælder